

Arrest

nr. 228 875 van 18 november 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 29 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 augustus 2019.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij haar tweede verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel

57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

2. Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

3.1. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij koninklijk besluit van 17 december 2017 werd Servië aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.2. Het is in dit geval duidelijk dat verzoekster afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zijnde Servië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in haar hoofde geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks haar afkomst van een veilig land, haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.

3.3. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch verzoekster onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter in gebreke blijft. Verzoekster beperkt zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter diens bevindingen niet ontkracht of weerlegt.

4. De Raad wijst er op dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Uit de bestreden beslissing blijkt: “U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen met V.(...) en M.(...) geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten. U verklaarde bij een aantal incidenten met V.(...) niet naar de politie te zijn gegaan omdat u dat niet durfde (2e verzoek CGVS I, p. 11, 13, 15). Dit kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen.

Het is immers net de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Bovendien blijkt uit niets dat dat de Servische autoriteiten niet bereid of in staat waren op te treden tegen uw

belagers. Uit uw verklaringen blijkt weliswaar dat u meent dat wanneer de autoriteiten betrokken werden bij uw problemen met respectievelijk V.(...) en M.(...), zij onvoldoende gevolg gaven aan uw klachten (2e verzoek CGVS I, p. 12, 14-16). Deze houding van de Servische autoriteiten ten opzichte van uw problemen heeft u evenwel niet aannemelijk gemaakt. Zo blijkt uit uw verklaringen dat wat betreft de eerste keer dat u een klacht indiende tegen V.(...) nadat hij geweld tegen u gebruikte wanneer u bij uw vriendin N.(...) P.(...) verbleef, V.(...) gearresteerd werd en vierentwintig uur vastgehouden werd. De politie bood u ook aan om u naar een vluchthuis te brengen. U weigerde dit omdat iedereen wist waar dit vluchthuis was, omdat u nog nooit in een vluchthuis was geweest en u vreesde dat ze uw kinderen zouden afnemen (2e verzoek CGVS I, p. 5, 12). Ook wat betreft het incident waarbij V.(...) uw kinderen afnam en hen later op straat achterliet, blijkt uit uw verklaringen terzake dat u met de hulp van een sociaal assistent van de sociale dienst van Kragujevac hiervoor klacht indiende bij de politie (2e verzoek CGVS II, p. 4-5). Hoewel u meende dat de politie toen niets deed, ondernam u geen stappen om dit gebrekkige politieoptreden aan te kaarten. Uw verklaring gestresseerd te zijn (2e verzoek CGVS II, p. 5) is ontoereikend om uw nalaten te verschonen. Bovendien blijkt dat hoewel u aanvankelijk ontkende dat er verdere stappen werden ondernomen door de politie of andere actoren, u na confrontatie met het document dat u terzake neerlegde, namelijk een proces-verbaal van de rechtbank van eerste aanleg van Kragujevac van 1 september 2017, verklaarde dat u zich twee dagen later had moeten aanmelden in een soort bureau naast het politiecommissariaat. Hier werd u verder ondervraagd door een aantal vrouwen over de situatie met V.(...) en dat twee weken later de sociaal assistent bij u thuis kwam met een document en tegen u zei dat u zich geen zorgen meer hoefde te maken (2e verzoek CGVS II, p. 6-7).

Geconfronteerd met dat er in dit document staat dat uw klacht tegen V.(...) door u werd ingetrokken, stelde u dat u nooit uw klacht had ingetrokken noch hiervan op de hoogte was dat in dit document stond (2e verzoek CGVS I, p. 15 / CGVS II, p. 7). U verklaarde evenwel dat u in dergelijke gevallen wanneer er foutief een klacht van u zou worden ingetrokken dat u daar de nodige stappen zou tegen kunnen ondernemen opdat u klacht alsnog behandeld zou worden (2e verzoek CGVS II, p. 8). Ten slotte stelde u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal dat u nogmaals naar de politie was gegaan betreffende de laatste keer dat u V.(...) zag en hij u en uw kinderen twee weken voor uw komst naar België had mishandeld. U verklaarde dat de politiemann u niet wou helpen omdat u regelmatig naar daar kwam (2e verzoek CGVS II, p. 5). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal had u echter verklaard dat u voor dit laatste incident met V.(...) niet naar de politie was gegaan. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelde u evenwel dat u het niet meer weet en dat u veel vergeet (2e verzoek CGVS II, p. 15). Dit kan echter niet als een afdoende uitleg worden beschouwd voor een dergelijke duidelijke tegenstrijdigheid. Hoe dan ook blijkt uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging.

Betreffende het incident waarbij M.(...) en zijn moeder geweld tegen u gebruikten, werd er in het ziekenhuis

door de politie van u een verklaring afgenomen (2e verzoek CGVS I, p. 17). Verder blijkt uw verklaringen dat u hierbij eveneens ondersteund werd door de sociale dienst. U heeft sinds uw klacht M.(...) nooit meer gezien (2e verzoek CGVS II, p. 9-10). Verder blijkt uit het proces-verbaal van het Centrum voor Sociale Zaken "Solidarnost" van 21 december 2016 dat u hieromtrent indiende, dat u hierin verklaarde dat u wist waar u terecht kon voor gratis juridische bijstand. Gevraagd of u dat dan gedaan had, repliceerde u van niet omdat u niet langer last had van M.(...) (2e verzoek CGVS II, p. 10). Verder stelde u dat de politie in Servië Roma haat en u denkt dat ze u niet zullen helpen omdat u Roma bent (2e verzoek CGVS II, p. 5, 11). U verklaarde dat u had gehoord dat agenten andere mensen niet hebben geholpen en dat u op de televisie had gezien hoe de politie Roma hard aanpakte (2e aanvraag CGVS II, p. 12). Dit zijn echter blote beweringen en u maakt niet aannemelijk dat wat u betreft er sprake zou zijn van discriminatie omwille van uw Roma-achtergrond.

(...)

In dit kader dient eveneens opgemerkt te worden dat u aanvankelijk tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarde nooit juridisch advies ingewonnen te hebben betreffende uw problemen omdat u daar geen geld voor had noch dat u naar een organisatie was geweest voor vrouwen die het slachtoffer waren van huiselijk geweld omdat u niet wist dat dit bestond. Daarenboven verklaarde u dat u evenmin hulp had gekregen bij de sociale dienst omdat de ambtenaar waar u mee sprak Roma haatte (2e verzoek CGVS I, p. 16). Nochtans blijkt uit uw verklaringen tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal en uit het door u terzake ingediende proces-verbaal van het Sociaal Centrum "Solidarnost" dat u reeds meermaals op hulp vanwege uw autoriteiten kon rekenen. Zo werd u op verschillende momenten door een medewerker van de sociale dienst bijgestaan en verkreeg u er financiële hulp. U verklaarde eveneens dat – in het kader voor uw problemen met M.(...) - de sociaal-assistent u vertelde dat u recht had op gratis juridische bijstand. U ging hier niet op in omdat de zaak afgelopen was (2e verzoek CGVS II, p. 5, 8-10). Wat betreft uw problemen met V.(...) vroeg u nooit juridisch advies omdat de eerste keer wanneer u naar de sociale dienst ging – dit was wanneer uw dochter was gevallen - u hun reactie niet goed vond. U stelde daarna nooit meer geprobeerd te hebben hen om hulp gevraagd te hebben betreffende uw problemen met V.(...). Geconfronteerd met het feit dat u hierna nog enkele keren hulp kreeg van de sociale dienst, stelde u dan ten slotte dat zij niet deden wat u van hen verwachtte, namelijk dat zij ervoor zouden zorgen dat V.(...) niet meer bij u zou komen en u niet meer zou mishandelen (2e verzoek CGVS II, p. 10-11). Eveneens gaf u als redenen om geen juridische hulp te vragen voor uw problemen met V.(...) dat u schrik had en hij ermee dreigde uw oudste dochter te verkrachten (2e verzoek CGVS II, p. 11). Deze verklaringen, kunnen geleet op de eerdere vaststelling dat u wel degelijk op hulp vanwege uw autoriteiten kon rekenen niet weerhouden worden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980." Uit niets blijkt derhalve en verzoekster maakt niet in concreto aannemelijk dat het haar met betrekking tot haar problemen aan nationale bescherming zou ontberen.

Verzoekster stelt dat: "Dat de verwerende partij stelt dat verzoekster dan maar klacht had moeten neerleggen tegen dit gebrekkige politieoptreden, maar ook toegeeft dat binnen de Servische ordediensten en binnen het Servische rechtssysteem "belangrijke hervormingen noodzakelijk blijven" en "talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is". Vermits de mogelijkheid tot het neerleggen van een klacht tegen de politie onder het Servische rechtssysteem valt, geeft de verwerende partij dus toe dat er ook wat deze mogelijkheid betreft verbetering noodzakelijk is. Er valt dus met andere woorden niet met zekerheid te stellen dat wanneer verzoekster klacht zou indienen tegen het gebrekkige politieoptreden dat zij heeft mogen ervaren, deze klacht ook effectief op ernstige wijze behandeld zal worden."

De Raad merkt op dat niet wordt betwist dat hervormingen nog steeds nodig zijn om onder andere corruptie aan te pakken, doch in de bestreden beslissing wordt duidelijk aangegeven dat, zoals ook blijkt uit de in het administratief dossier beschikbare informatie, de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Verzoekster kan bezwaarlijk ernstig voorhouden dat er niet met zekerheid valt te stellen dat, wanneer zij een klacht zou hebben ingediend tegen het gebrekkige politieoptreden dat zij heeft mogen ervaren, deze klacht ook effectief op ernstige wijze zou zijn behandeld, gelet op haar nalaten het gebrekkige optreden van de Servische politie aan te kaarten.

Een loutere verwijzing naar algemene informatie, zoals in casu verzoekster naar een rapport omtrent de situatie van Roma in Servië, volstaat niet om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade

zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier, door louter op algemene wijze te verwijzen naar algemene informatie, geheel in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

5. Verzoekster stelt dat: "Verder wordt er ook geen rekening gehouden met verzoeksters psychologische klachten in de bestreden beslissing. In het attest van Solentra dat verzoeker reeds aan het CGVS bezorgde (stuk 4 in bijlage) staat weliswaar geschreven dat er nog geen conclusie kan gesteld worden over de problemen van verzoekster vanwege de taalbarrière, maar dat er bij haar toch duidelijke tekenen aanwezig zijn van een posttraumatische stress stoornis. Ook met deze omstandigheid werd geen rekening gehouden in de bestreden beslissing."

De Raad wijst dienaangaande op hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld in de bestreden beslissing: "Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U stelde geheugenverlies te kennen (CGVS I, p. 3), maar legde geen enkel medisch attest neer waaruit blijkt dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u in de onmogelijkheid verkeert een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Gevraagd of uw geheugenverlies medisch werd vastgesteld, verklaarde u trouwens louter dat u de artsen heeft verteld dat u geheugenverlies heeft (CGVS II, p. 3).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

De brief van uw sociaal-assistente zijn louter persoonlijke observaties en bevestigen dat u in behandeling bent bij een psycholoog, net als de brief van Solentra vzw, maar zijn niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen."

De Raad merkt op dat verzoekster geen medisch attesten heeft voorgelegd waaruit zou blijken dat haar mentale/psychologische toestand een invloed zou hebben gehad op het verloop en de analyse van haar verzoek om internationale bescherming die eventueel tot een andere beoordeling van haar verzoek zou hebben geleid.

6. Bijgevolg lijkt verzoekster niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Servië."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep.

In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 1 augustus 2019, geeft verzoekende partij aan te volharden in het verzoekschrift. Daar verzoekende partij ter terechtzitting van 8 november 2019 slechts volhardt in haar verzoekschrift, zonder dat zij daadwerkelijk concrete opmerkingen aangaande de in de beschikking van 1 augustus 2019 opgenomen grond formuleert, dient erop gewezen, dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Derhalve dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwist, minstens geenszins ontkracht of weerlegt.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Servië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS